

Eitt ljós á gøtu míni

v/Johs. A. Næs

„Eg eri uppreisnin og lívið; tann, sum trýr á meg, skal liva, um hann so doyr.“

Heystið er komið. Heystið er tann tíðin, tá ið grøðin er staðin, tá ið urtir og blómur fœlna, tá ið fruktirnar verða innheystaðar. Heystið visir okkum so skilliga, at alt her á jørð er forgangiligt og hevur sína tíð. Eisini manna-lívið hevur sína tíð, sín heystardag. Hin almáttugi Gud hevur mált okkum menniskj-um hvørjum sína tíð.

Einki er vissari enn tað, at ein dag sendir Gud sín eingil at kvetta mín lústráð og ein dag at kvetta tín. Summi av okkum fáa snarboð og summi verða tikin eitt sindur til viks fyrst. Hetta kann vera tungt og ofta troystaleyst, men vita skulu vit, at hetta er Guds verk, og hann hevur altíð bestu ætlan.

Í øllum livsins viðurskiftum okkara — í gleði sum í sorg, hevur Jesus givið okkum hesi sælu orð um seg sjálván: „Eg eri uppreisnin og lívið; tann, ið trýr á meg, skal liva, um hann so doyr“. Lat so deyðans eingil kalla okkara kærur burtur frá okkum — vit eiga at halda fast við hesa kristnu vón: at tann, ið trýr, skal aldri um ævir doyggja. Paulus, apostul, sigur: „Lívið er mær Krist-us, og deyðin ein vinningur“ (Fil. 1, 21). Og ein av kirkjufedrunum sigur: „Lat figgindan taka liv mitt, sálina kunna teir einki gera“.

Deyðin er tann síðsti figgindin hjá øllum, men honum, sum trýr, kann deyðin einki gera, tí Jesus Kristus hevur við deyða sínum vunnið hvørjum av okkum eitt ævigt liv heima í Guds ævigu bústøðum.

Við deyða Lazarusar spyr Jesus Marthu, um hon trýr, at hann er uppreisnin og hitt æviga lívið, og hon svarar: Ja! Gud gevi, at tú kanst svara ja upp á henda spurningin frá Jesusi — tá verður deyðin tær bara ein vinn-ingur.

Væl veit eg, at vit menniskju eru fødd í synd og liva í stríðnum við synd og fella ofta fyri syndini; og vit høvdu verið illa stødd við okkara synd einsamøll á deyðadegnum.

Men vit hava eina deyðadegnum.

Men vit hava ein náðigan Gud at seta okk-ara álit til, og vit hava ein frelsara, sum vil átaka sær syndabyrðu okkara, og sum vil reisa deyða líkam okkara upp til ævigt liv við sær. — Latum okkum trúgva á hann!

SNIKKARI

Søkt verður eftir dugnaligum snikkara at byrja beinanvegin ella eftir avtalu.

Snikkaravirkid undir Varða
Tlf. 129 02 - 158 40

Gudstænastur 18. sunnudag eftir trinitatis

Havnar kirkja: Hans J. Joensen, konfirmatión.

Vesturkirkjan: Hogni Poulsen, konfirmatión.

Hestur: Kjartan Mørkøre.

Kollafjørður: Marjun Bæk kl. 16,00

Vestmanna: Marjun Bæk kl. 12,00

Kvivik: Martin R. Jacobsen kl. 12,00

Hósvík: Jákup Magnussen kl. 11,00.

Funningur: Emil Olsen kl. 12,00, altargongd.

Oyndarfjørður: Petur Petersen kl. 11,00, konfirmatión.

Fuglafjørður: Torkil Beder kl. 12,00, altargongd.

Klaksvík: Henning Bøgesvang, konfirmatión.

Húsar: Elsa Funding, altargongd.

Míðvágur: David Johannesen kl. 11,00, konfirmatión.

Dalur: Jákup R. Hansen kl. 12,00, altargongd.

Tvøroyri: Jónsvein Bech kl. 11,00, konfirmatión.

Hov: Bjarni Bæk kl. 12,00, altargongd. Talvan gongur

fyrir nýggja orglið.

Hvalba: Birgitte Hansen kl. 12,00, altargongd.

Kirkjutiðin í Gøtu, Fuglafirði, Leirvík og við Norðskála er broytt til kl. 12,00.

KFUK, Tórshavn

Límafundur sunnudagin kl. 16,00 við Ebbu Dam, hús-møður.

Várgleði hevur fund mánadagin kl. 16,00 og kl. 20,00 mánadagin verður unghjúnakvöld. Kjartan Mørkøre, prestur, tosar um evnið: Ungur at vera.

Eftir drekka hevur Poul Arne Joensen undirhald.

Evangeliska Røddin

Føroyska sendingin frá Trans World Radio, Monte Carlo hoyrist hvørt mánakvöld kl. 21,45 GMT á millum-bylgju 205 m (1466 kHz).

Mánakvöldið 7/10 talar Birgir Poulsen, Saltangará. Evni: „Hyggjið maðurin!“. Sangur: Trio úr Betesda og Ebenezerkórið.

Vit gera øll sløg av innandura trapp-um skjótt og væl. Biðið um tilboð.

P/F SNIKKARAVIRKIÐ í Grønlandi
J. Paturssonargøta, tlf. 1 4777, Tórshavn

Havnarfúti til Sørvágs havn

Søkt verður eftir havnarfúta til Sørvágs havn at byrja 15. november 1985.

Løn eftir avtalu.

Umsøkjari skal hava skiparaprógvg ella hægri nautiska útbúgving.

Nærri at vita um starvið fæst við at venda sær til bygdarráðsformannin, tlf. 32244.

Umsóknir skulu verða inni í seinasta lagi 21. október 1985.

Sørvágs bygðaráð

Munur - - -

Munur er eitt orð, ið hevur verið brúkt nógv og verður brúkt nógv.

Munur er á...

Tað er munur á monnum.

Hann hevur munin, hann er størri.

Hasin báturin er munin fremri.

Tað gjørdi mær mun.

Hann gjørdi mun á teimum.

Mong onnur dømi kundu verið nevnd, hvussu ið vit brúka orðið munur.

Nú er so vanligt at hoyra og lesa, hvussu orðið munur verður sett saman við mongum orðum, og vit mugu sanna, at nógv er betur ósagt, tá verður orðið brúkt í hvønnfalli í eintali — mun.

Í stóran mun er so vanligt at siggja og hoyra, og tá hava vit altíð betri málbrúk at seta í staðin.

Avgerðin styrkir Bretland í stóran mun, soleiðis stóð í blaðnum. Avgerðin styrkir Bretland nógu. Avgerðin styrkir Bretland munandi, skuldi heldur havt staðið.

Fólk í størri mun fara at leggja til merkis persónarnar heldur enn flokkarnar, teir umboða, soleiðis helt onkur.

Fólk fara heldur at geva sær far um persónarnar enn flokkarnar, teir umboða; skuldu vit ikki heldur sagt soleiðis?

Vit hava í alt ov litlan mun ansað náttúruni uttan um okkum, stóð skrivað.

Tróndur Olsen sigur í sangi sínum, Her er dæmligt í Føroyum:

Her er vakurt í Føroyum,

tó ov lítið vit geva tí ans.

Vit hava ov lítið ansað náttúruni uttan um okkum. Vit hava ov lítið givið náttúruni uttan um okkum ans, soleiðis kundi vit heldur sagt.

Vit gera hetta areiðið í stóran mun uttan lön, soleiðis varð greitt frá.

Vit gera hetta arbeiðið næstan lonarlest (ella: fyri einki).

Sv.T.

Vælkomið
litla børn

25. september fingur Anna Maria Midjord og Hilmar Samuel-sen, Tórshavn, eina dóttur.

26. september fingur Mirjam og Victor Carlsen, Tórshavn, eina dóttur.

26. september fingur Joanita Olsen og Jan Jacobsen, Rituvík, ein son.

25. september fingur Ebba og William Hansen, Velbastað, eina dóttur.

25. september fingur Margretha Jacobsen og Harjinder Singh, Syðrugøtu, eina dóttur.

25. september fingur Elin og Herman Ol-sen, Sandi, ein son.

23. september fingur Elsa og Elmar Simon-sen, Hvannasundi, ein son.

29. september fingur Lis og Karl A. Arge, Tørs-havn, eina dóttur.

30. september fingur Elisabeth og Tummas Joensen, Skúvoy, ein son.